

Η έλλειψη εκφυλίζεται σε ευθεία

«...the closer you get to the meaning the sooner you know that you 're dreaming.....»

Σήμερα άκουσα κάτι παράξενα πράγματα στην τάξη. Μπορώ λέει σε έναν κύκλο να πάρω μια χορδή AB. Μετά να καρφώσω το A και να φανταστώ ότι το B κινείται πάνω στον κύκλο προς το A.

Και μπορεί λέει το B να φτάσει τόσο κοντά στο A ώστε τα δυο σημεία να είναι σαν ένα ενώ είναι διαφορετικά.

Τότε μάλιστα η χορδή είναι σαν να έχει με τον κύκλο ένα!! κοινό σημείο ... που είναι συγχρόνως τα δυο μαζί... πολύ κοντά...!!!

«...αυτά είναι πράγματα του διαβόλου...» που θα έλεγε και η γιαγιά μου.

Τέλος πάντων ας ξεκουραστώ λίγο έχω να γράψω και έκθεση για τον ρατσισμό...

Οι doors είναι ότι πρέπει για χαλάρωση...

...Να σου πάλι ο κύκλος. Τόσο καθαρός τόσο ήρεμα προβλέψιμος . Με προσκάλεσε σπίτι του ένα απλό τέλειο τετράγωνο. Ο κύκλος μέσα του ακουμπούσε στις 4 πλευρές του ήσυχα, αβίαστα.

Ξαφνικά το ταβάνι και το πάτωμα άρχισαν να έρχονται κοντά ... και οι τοίχοι αριστερά και δεξιά να απλώνονται συνέχεια. Ο κύκλος δεν ήταν όπως πριν, γινόταν όλο και πιο μακρουλός, πιο οβάλ.

Και το τετράγωνο γινόταν ένα ορθογώνιο κουτί που συνεχώς και αυτό μεγάλωνε το μήκος του και συνεχώς έχανε το πλάτος του...

...Έβλεπα αχόρταγα τον κύκλο μέσα στο νέο του σπίτι να μακραίνει συνέχεια και ...κάποια στιγμή τον έχασα.

«που είσαι;» τον ρώτησα

«εδώ» απάντησε ...όμως εγώ δεν τον έβλεπα. Μπροστά μου ήταν μια ίσια γραμμή!

Κοίταξα καλύτερα... οι αισθήσεις μου χτύπησαν κόκκινα. Τη μια στιγμή νόμιζα ότι έβλεπα τον κύκλο απείρως μακρουλό και την ίδια στιγμή έβλεπα την ευθεία που ήταν σαν τον μακρουλό κύκλο που... έμοιαζε πολύ με ευθεία...

...Και κάπου εκεί φαντάστηκα το σύνορο μια «πόρτα» από τις 2 διαστάσεις στην 1 ...και πίσω.

Και θέλησα να δω που ακριβώς είναι αυτή η μαγική πόρτα που ακριβώς πριν υπάρχει ο κύκλος και ακριβώς μετά η ευθεία.

Και πήγαινα μπρος πίσω όλο και πιο κοντά όμως πάντα έβλεπα λίγο παραπάνω τον κύκλο η λίγο παραπάνω την ευθεία. Ένιωθα πως πλησιάζω και ...ναι έφτασα εκεί!!

Κοίταξα πάλι τριγύρω όμως ΔΕΝ μπορούσα να ΔΩ .

ΕΝΙΩΘΑ όμως πως ήταν εκεί ...εκεί που ο κύκλος και η ευθεία ήταν ΕΝΑ.

«...Εγώ γυρίζω πίσω λαχάνιασα» είπε ο κύκλος. Πήραμε τον δρόμο προς τα πίσω.

Ουαου... Ο ΝΟΥΣ ΝΙΚΗΣΕ ΤΙΣ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ένιωθα πως δεν πειράζει που δεν βρήκα ακριβώς την πόρτα, ήμουν τόσο γεμάτος από αυτό το μαγικό κρυφό και τόσο ξεσηκωμένος που δεν κατάλαβα αν τελικά την άγγιξα ή ήταν σαν να την άγγιξα!!!!

Λίγο πριν μπούμε για τα καλά στο επίπεδο είχαμε μια παράξενη συνάντηση.
Ένα κοριτσάκι μας χαιρέτησε. Πως λένε την ρώτησε ο κύκλος που ακόμα ήταν αρκετά οβαλ.

«..Ντρότη..» απάντησε «τι παράξενο όνομα από πού βγαίνει;» ρώτησε πάλι ο κύκλος
«..οι δικοί μου με φωνάζουν εκκεντρότητα, όμως προτιμώ το ντρότη..»

«και πόσο χρονών είσαι» επέμεινε κύκλος

«κοντεύω ενός» απάντησε «πηγαίνω και εγώ να βρω την μαγική πόρτα»

« πιστεύεις πως θα τα καταφέρεις» την ρώτησα

«ίσως αλλά πρέπει να μεγαλώσω λίγο ακόμα...»

Σε λίγο ο κύκλος ξαναμπήκε στο απλό τέλειο τετράγωνο σπίτι του.

Και εγώ μόλις θυμήθηκα πως έχω και ασκήσεις στην οριζόντια βολή... και ποιος ακούει τον Κυριακίδη.

Πιάνω το στυλό και ξέρω πως ότι και αν κάνω έχω πολύ κέφι δυναμώνω λίγο την μουσική «...break on through to the other side...»

Γιάννης Ανδρεάδης, ένας μαθητής όπως και εσείς